

TRUYỆN
TRANH

PHONG
THÁA

TẬP 31

NỮ QUÀ,
ĐÓN THÂU ĐẶC KỲ

thuongmaitraongxua.com

thuongmai

TẬP 31

NỮ OẠ ĐÓN THÂU ĐẶC KỶ

KIM KHÁNH

vẽ
SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện “Phong Thần Diễn Nghĩa” của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

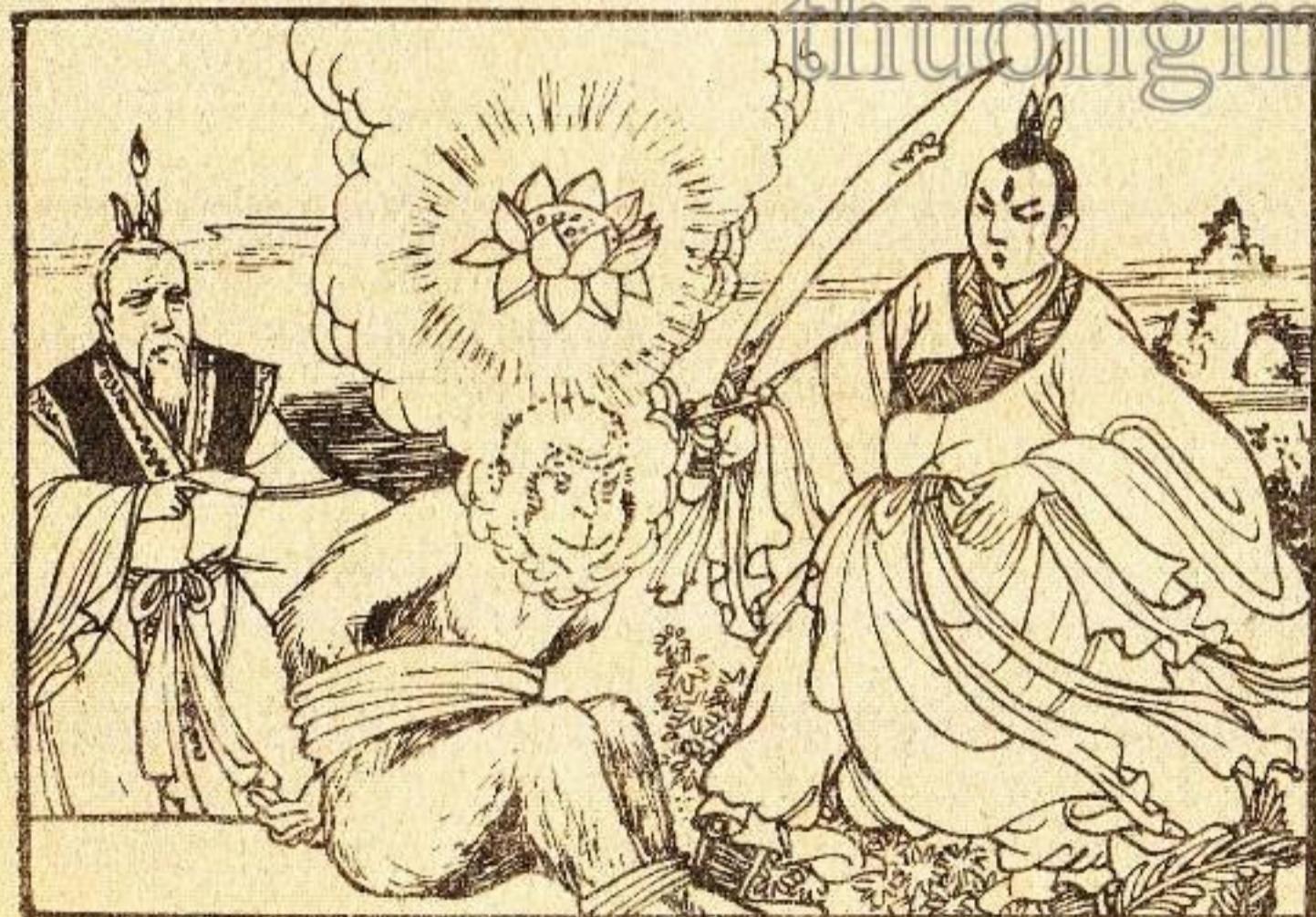
thuongmaith

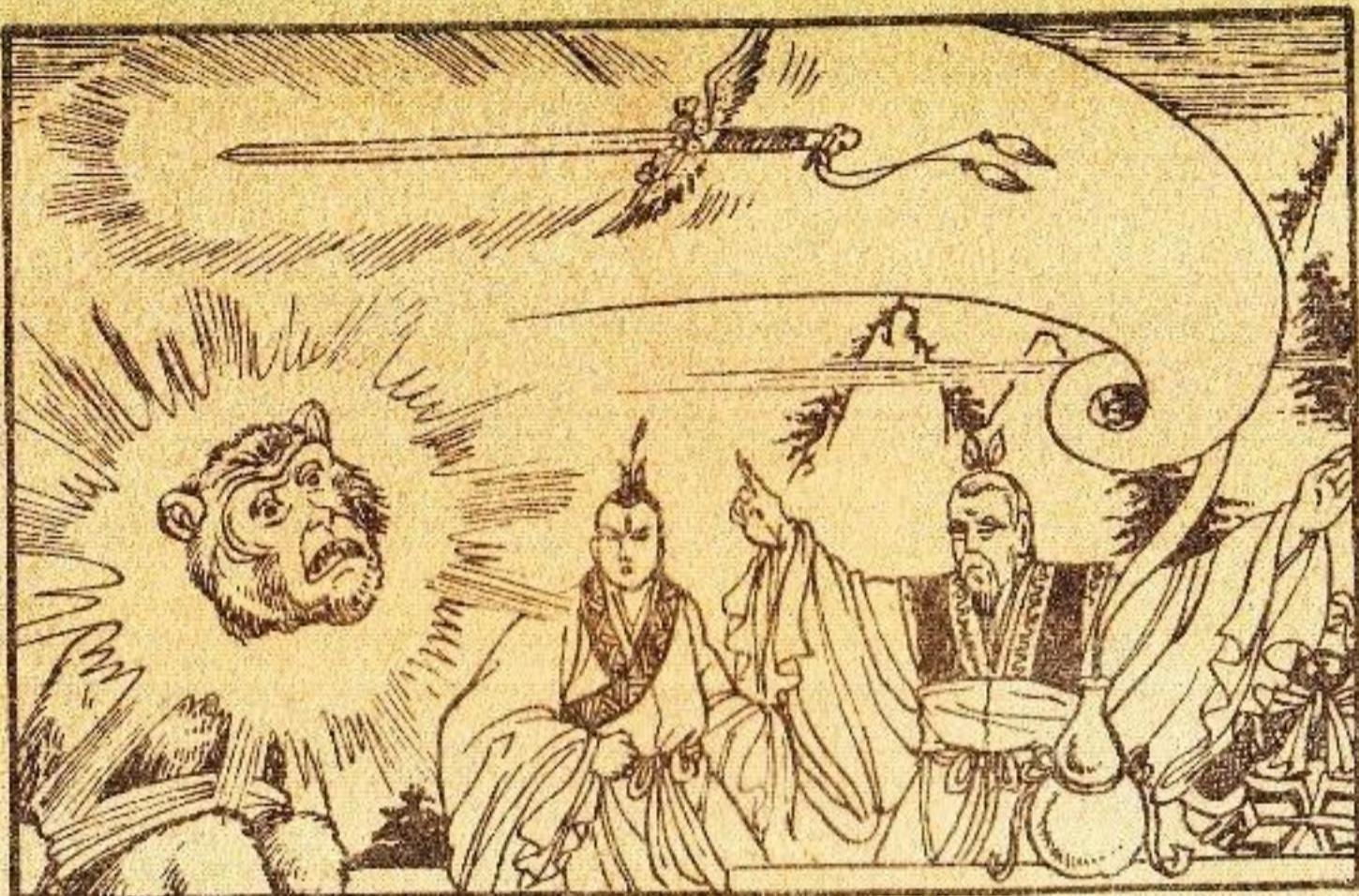
Nói về Viên Hồng lên bức họa đồ mà tưởng như mình đang lên 1 hòn núi rất đẹp, phong cảnh tốt tươi. Viên Hồng dạo gót khắp nơi, xem cùng bốn phía. Rồi hiện hình vượn bạch di kiếm trái cây mà ăn, hễ tưởng gì thì có nấy. Viên Hồng đang tìm trái cây thì nghe mùi hương thơm ngát, thấy trên cây đào có trái chín, liền nhảy lên cây hái được vài trái đào để vào mũi ngửi rồi ăn. Đoạn nhảy xuống gốc cây, ngồi trên thạch bàn bóng mát. Dương Tiên thấy con vượn bạch nhảy nhót trên họa đồ, lại hái đào mà ăn, rồi ngồi yên trên bàn thạch, thì làm theo lời dạy bức họa đồ, cầm đao nhảy lên đón đánh.

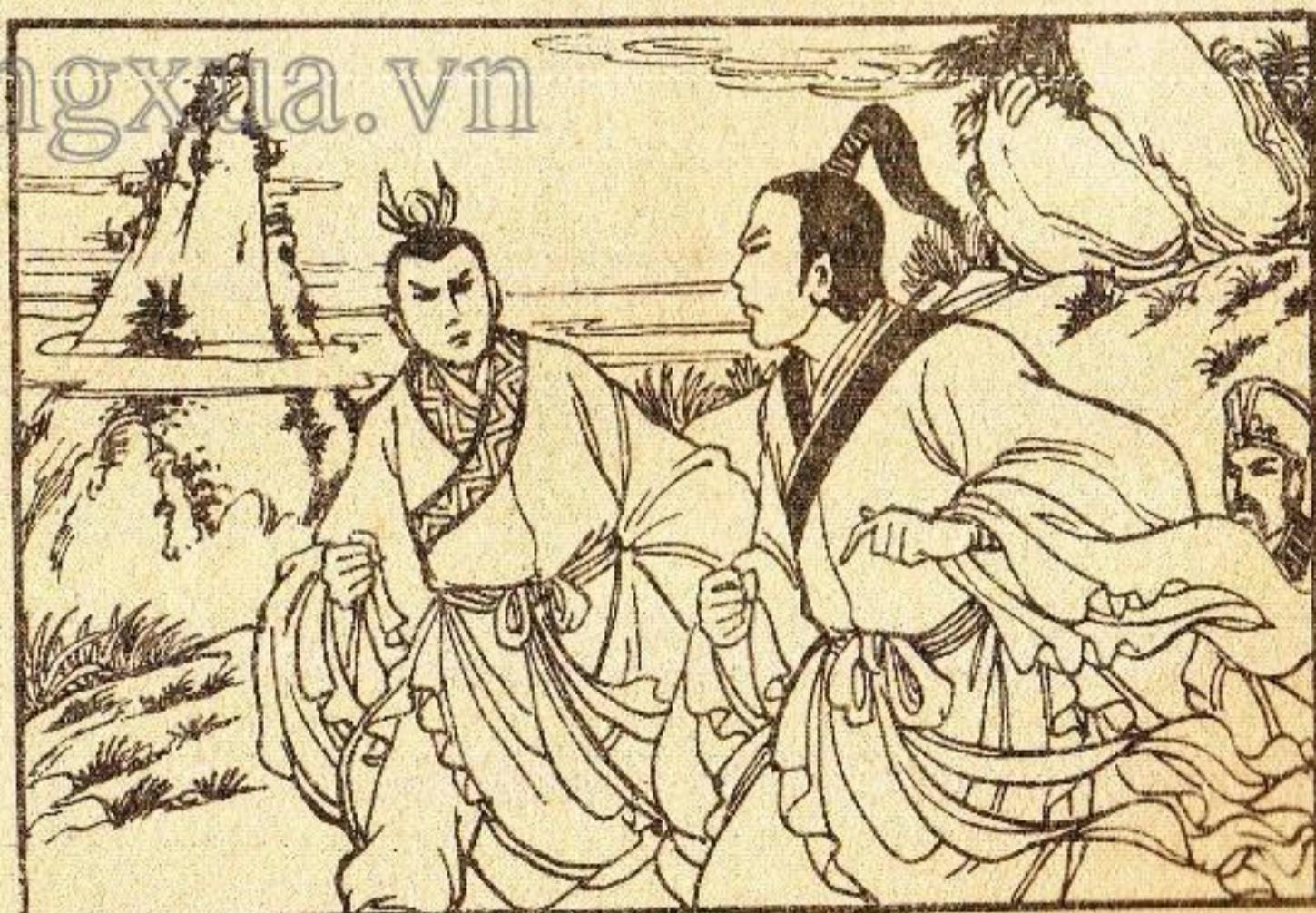
Viên Hồng thấy Dương Tiên vùng đứng dậy, nhưng đứng không nổi, vì ăn mẩy trái đào nên mình nặng như treo đá. Dương Tiên bắt vươn bạch, lấy dây phược yêu trói lại, nhảy xuống đất thâu bức họa đồ, nhìn về hướng Nam tạ ơn, rồi xách vươn bạch về dinh.

Tử Nha truyền Dương Tiên đem Viên Hồng ra chặt đầu, song không chảy máu mà hơi xanh trong cổ nó bay lên, hiện ra bông sen xanh rồi hóa ra cái đầu. Dương Tiên chém mấy lần cũng đều mọc lại.

Tử Nha truyền quân dọn bàn hương án lấy bầu phép của Lục Yêm để lên bàn rồi làm phép, liền thấy cây gươm có cánh bay qua bay lại trên không mà vươn bạch rụng đầu, phun máu có vòi.

Kim Tra và Mộc Tra được lệnh của Tử Nha đến giúp Đông Bá Hầu đánh ải Du Hòn. Kim Tra nói: "Anh em ta nên giả làm đạo sĩ vào giúp Đậu Bình, chúng mình sẽ làm nội ứng giúp Đông Bá Hầu lấy thành dễ như chơi".

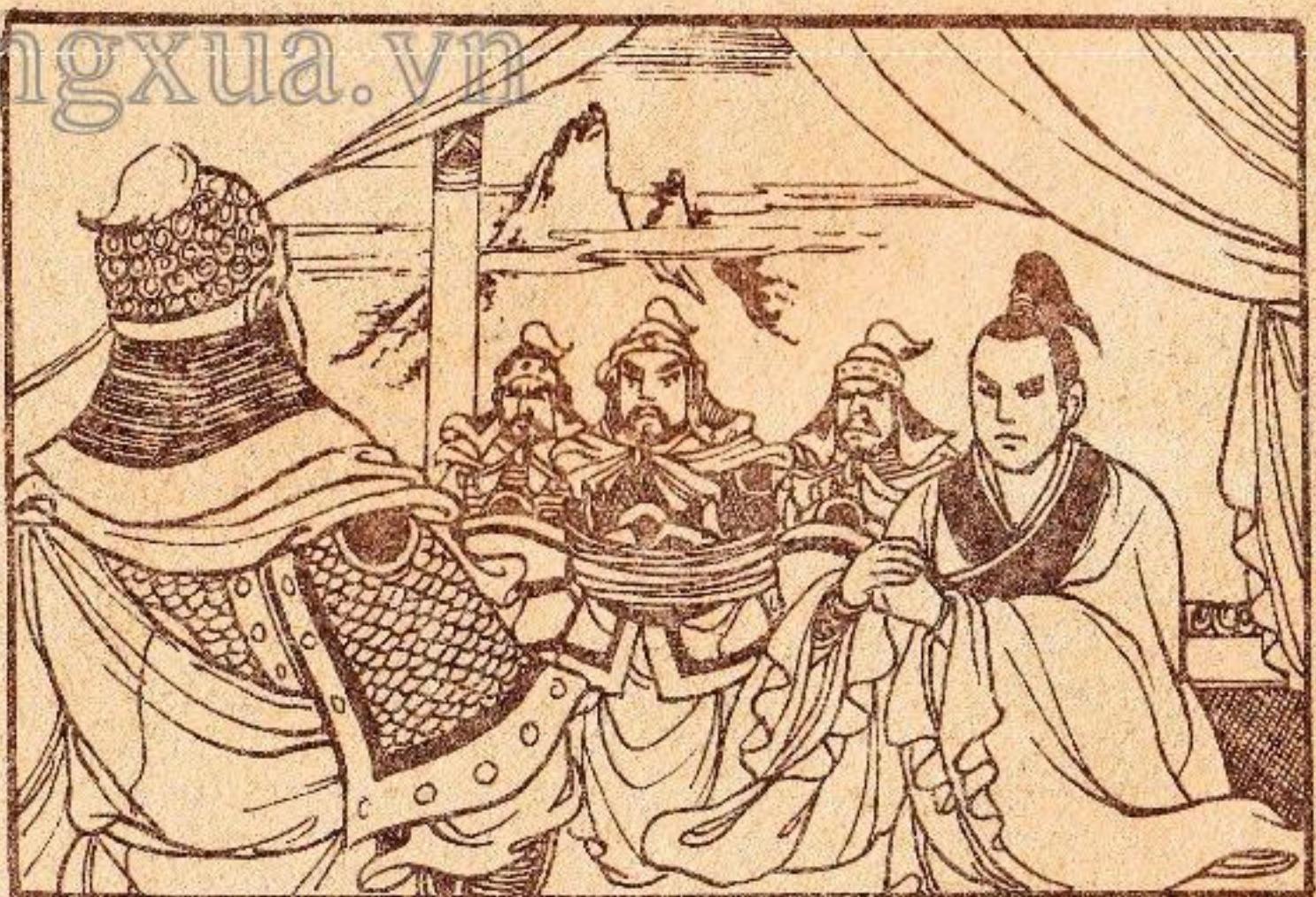
Hai người độn thô đèn ái Du Hồn ra mắt Đậu Bình. Kim Tra, Mộc Tra tự xưng là Tôn Đức và Từ Nhơn tu ở đảo Bồng Lai rồi ngo ý giúp Đậu Bình đánh Tử Nha. Đậu Bình mừng rỡ dọn tiệc đãi.

Rạng ngày, có quân vào báo Đông Bá Hầu Khương Văn Hoán sai tướng Mã Triệu đến khiêu chiến. Thấy vậy Kim Tra nói với Đậu Bình: "Xin tướng quân cho tôi mượn ít người cầm dây đi theo trói".

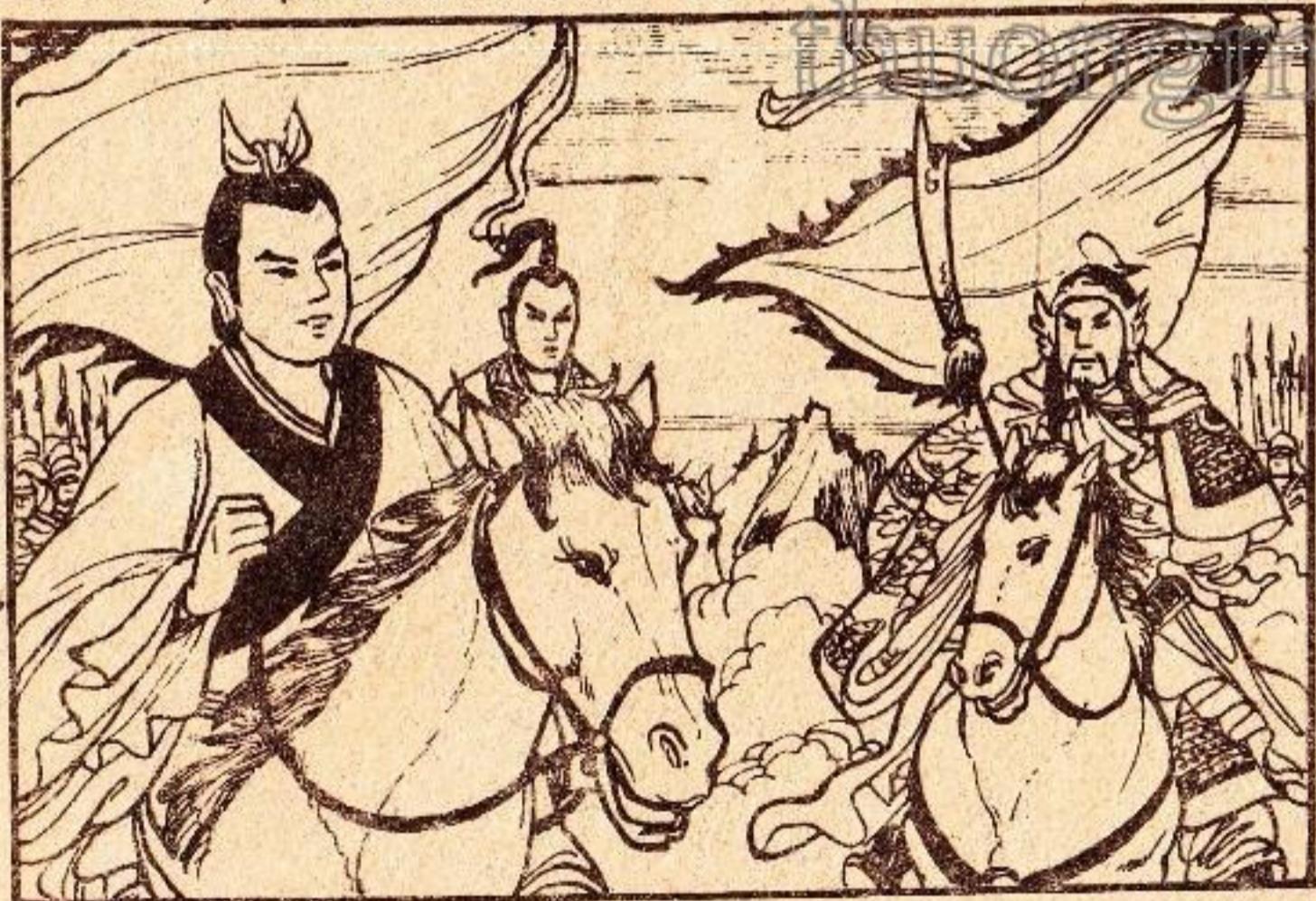
Đánh được 30 hiệp, Kim Tra quăng Độn Long Thun trối Mã Thiệu. Đậu Bình thừa thế xua quân áp tới rượt bắt quân của Khương Văn Hoán rất nhiều, rồi truyền gióng kiêng thâu quân.

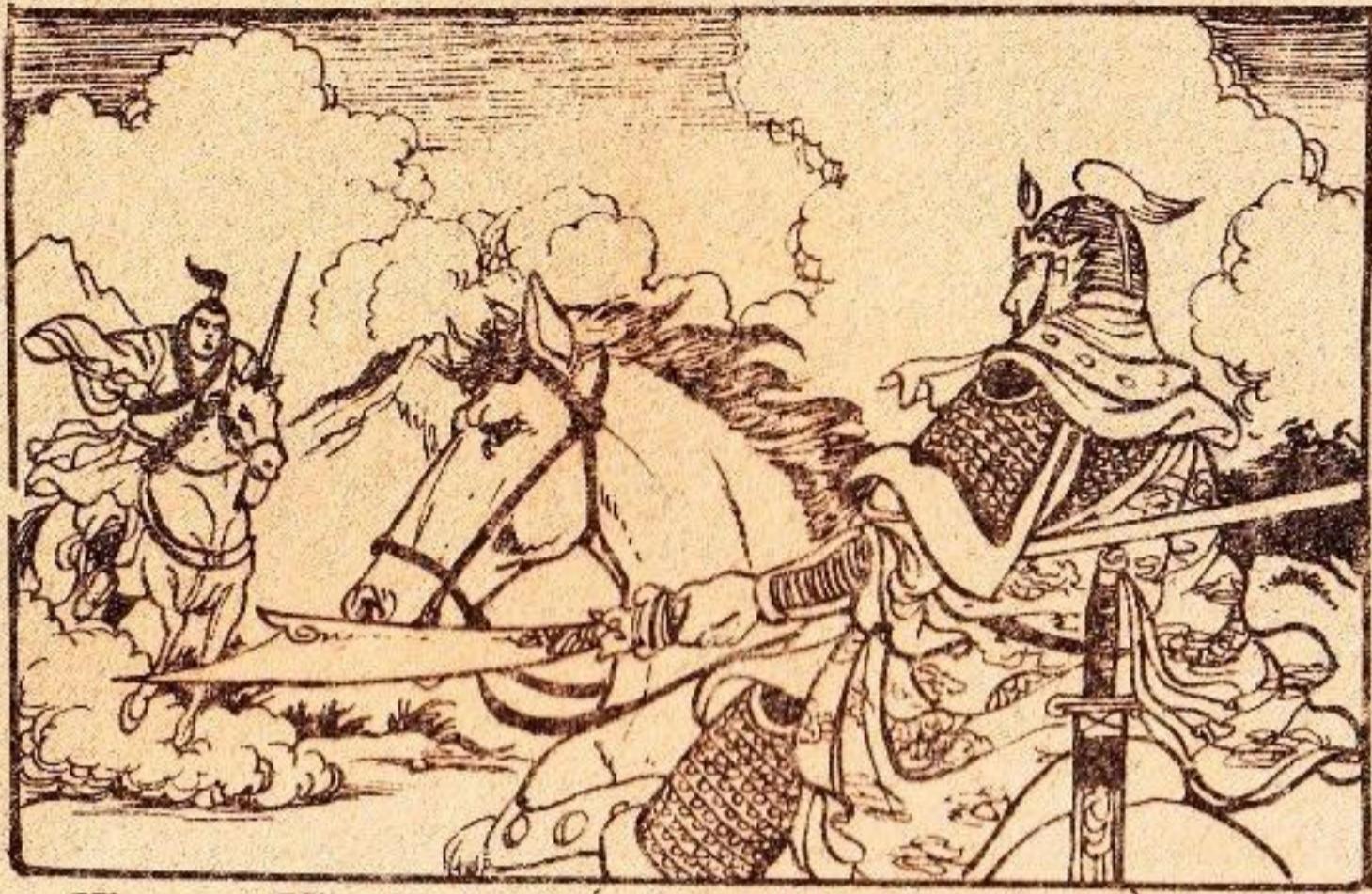
Đậu Bình truyền quân dẫn Mã Triệu ra xử trảm. Kim Tra can: "Chẳng nên chém Mã Triệu, vì nó là đồng tướng của Khương Văn Hoán. Đợt bắt chúng nó giải về triều ca lập công". Đậu Bình truyền cầm ngục Mã Triệu.

Khương Văn Hoán thấy quân chạy về báo: "Có 1 đạo sĩ ra trận bắt Mã Triệu". Khương Văn Hoán mừng rỡ nghĩ thầm: "Chắc không bao lâu sẽ lấy được ải Du Hòn", vì Kim Tra, Mộc Tra đã tin trước cho Khương Văn Hoán rồi!

Hôm sau, Khương Văn Hoán dẫn binh khiêu chiến. Kim Tra, Mộc Tra đồng nói: "Để chúng tôi ra trận xem binh thế. Nói rồi cầm gươm ra trận, thấy 1 vị tướng cầm siêu dao, mặc áo con rồng. Kim Tra, Mộc Tra biết ngay là Văn Hoán.

Khương Văn Hoán thấy Kim Tra, Mộc Tra liền chém 1 dao, Kim Tra đưa gươm ra đỡ. Đánh được 8 hiệp, Khương Văn Hoán bại tầu. Kim Tra, Mộc Tra đuổi theo rượt 1 dời xa xa, liền kêu Khương Văn Hoán nói: "Đêm nay vào lúc canh 2, hiền hùu đem binh đến, tôi làm kế dâng ải Du Hòn".

Khương Văn Hoán nói: "Xin y lời". "Nói rồi làm bộ lấy cung tên bắn lại. Mộc Tra tránh khỏi. Kim Tra hét lớn: "Gian tặc, bắn lén ta, không phải mặt anh hùng. Ta cho ngươi sống thêm 1 đêm". Nói rồi đồng lui về ải.

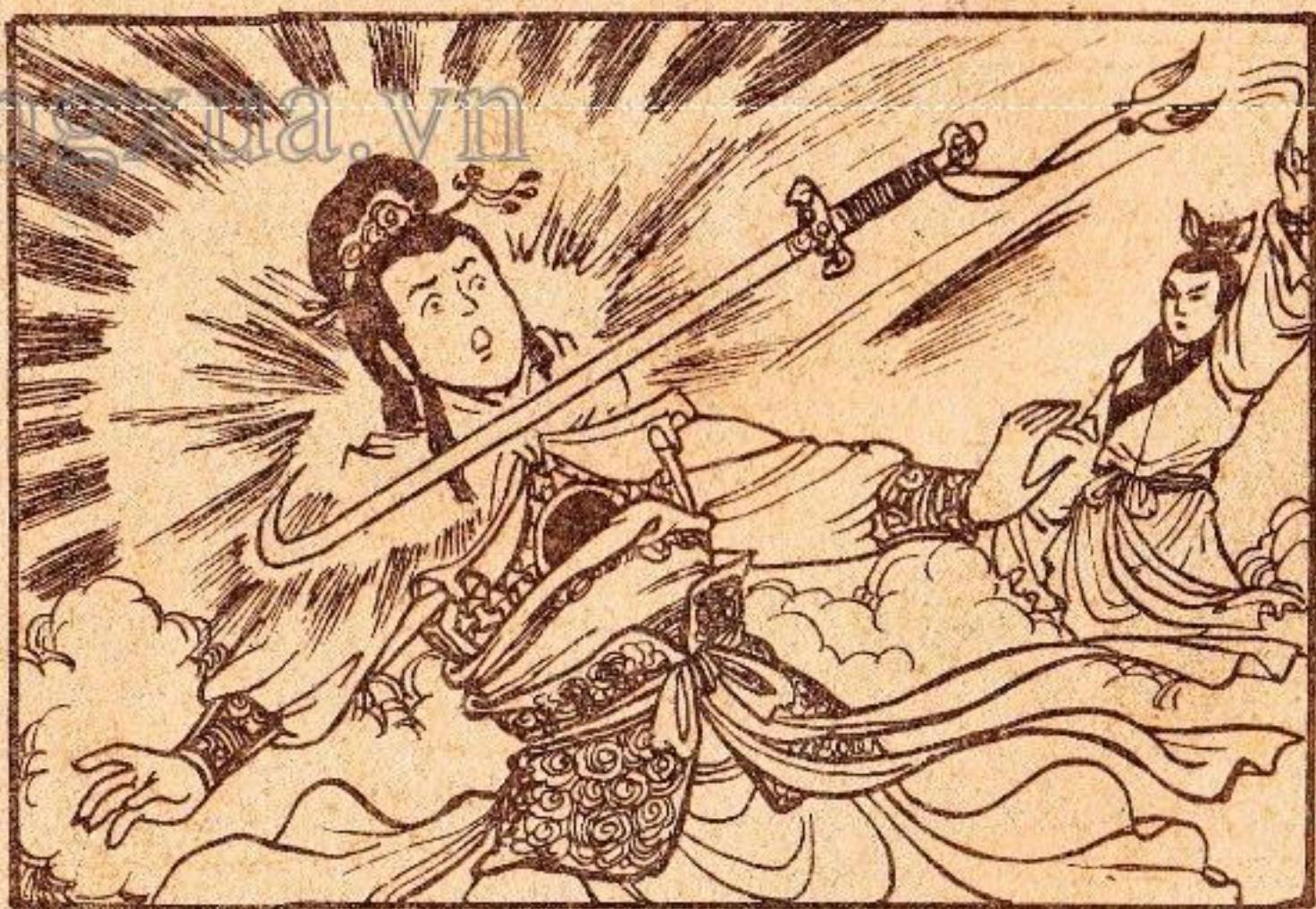
Đến canh 2, nghe ngoài ải binh reo dậy đất, pháo nổ vang trời. Kim Tra nói với Đậu Bình: "Nay Văn Hoán phá thành ban đêm, ngờ ta hờ hững. Vậy để phu nhân với tôi thủ thành, còn tướng quân và bạn tôi ra ngoài cự chiến."

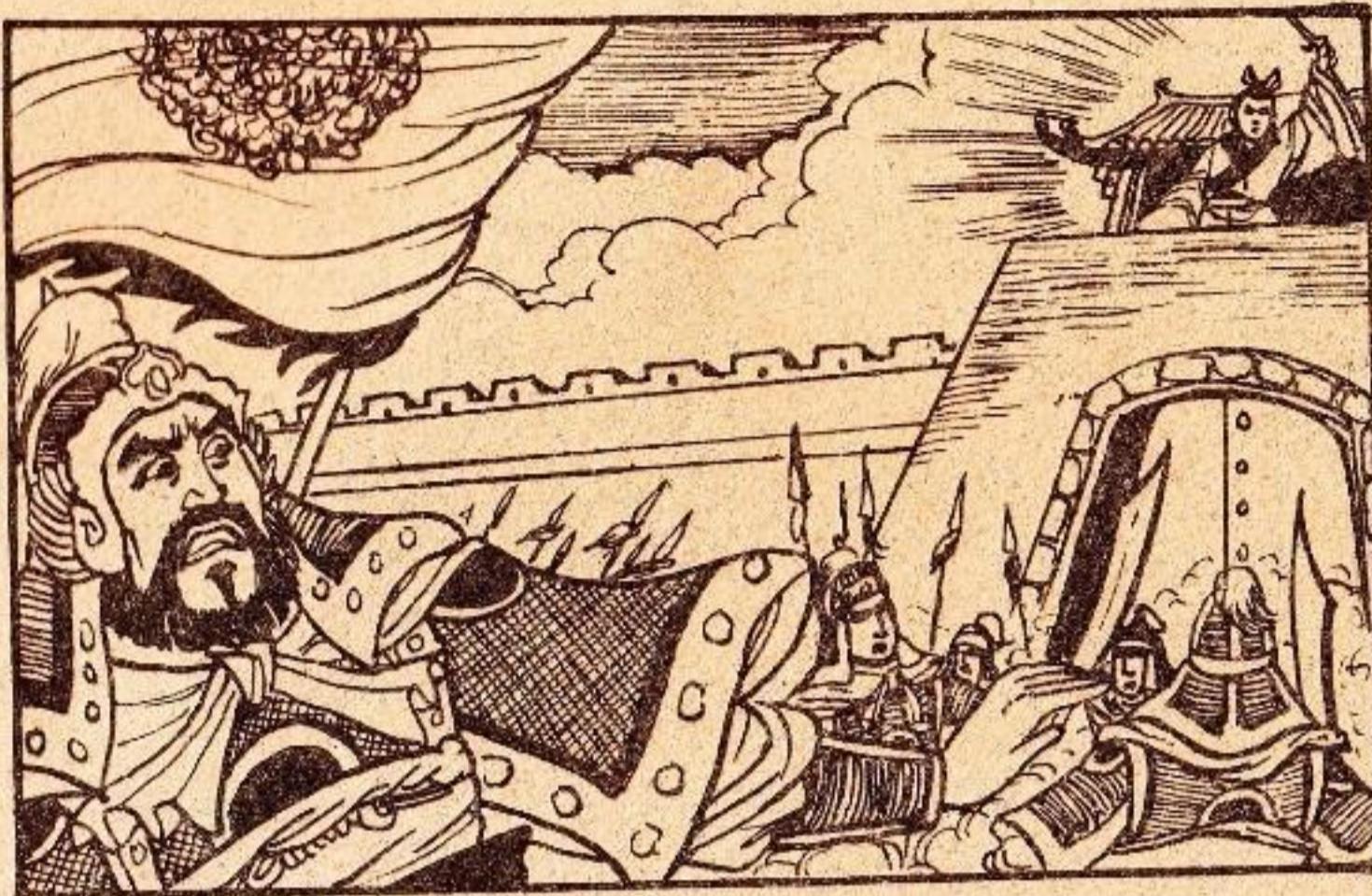
Đậu Bình kéo quân ra cửa ải hét lớn: "Phản thần đêm nay đã tới số". Khương Văn Hoán vung đao chém tới. Đậu Bình cũng giơ dao ra đỡ rồi hồn chiến.

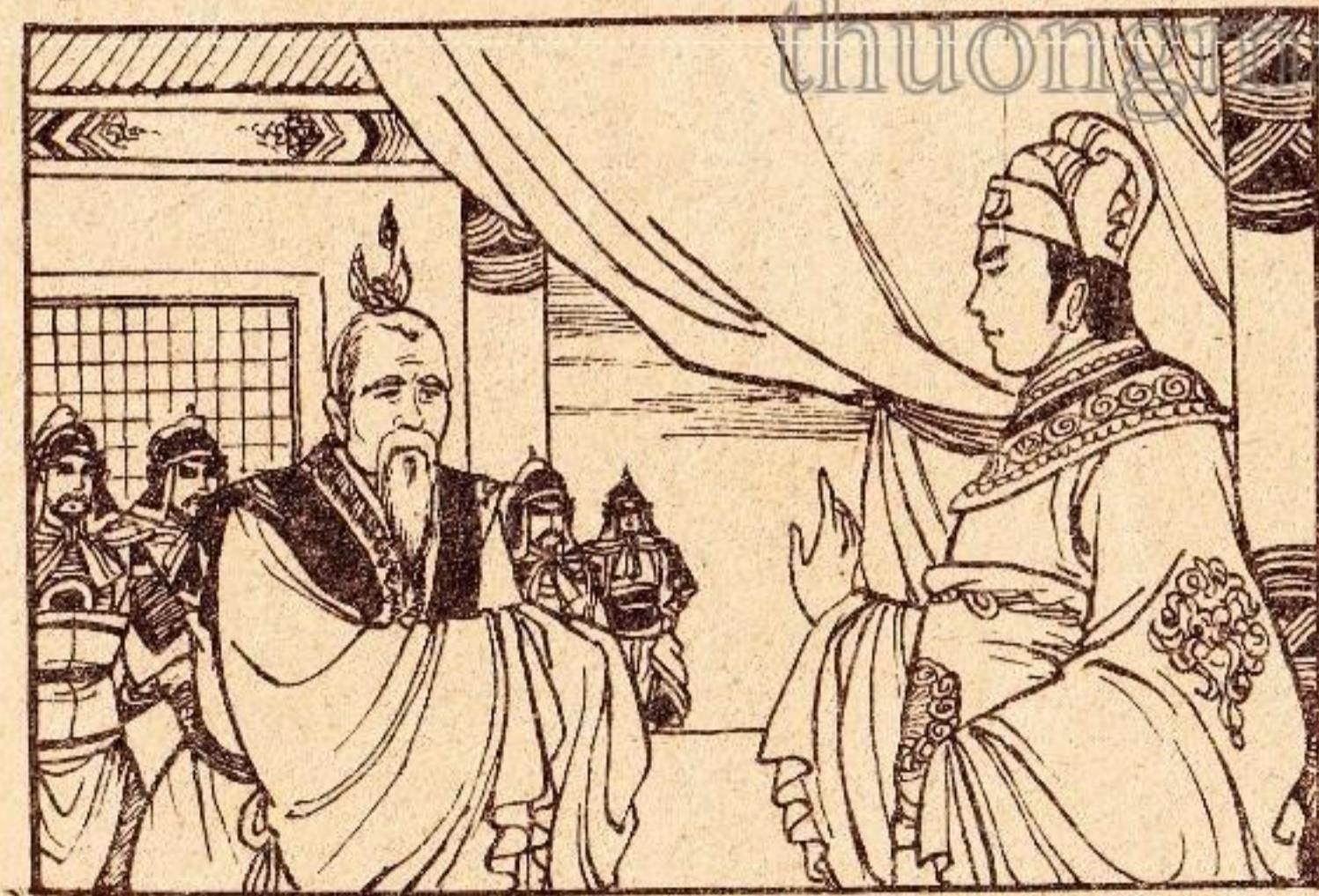
Na Tra thấy hai tướng đánh đồng lực, liền quăng Độn Long Thun trói mèo Đậu Bình lại. Khương Văn Hoán chém 1 dao đứt làm 2 đoạn.

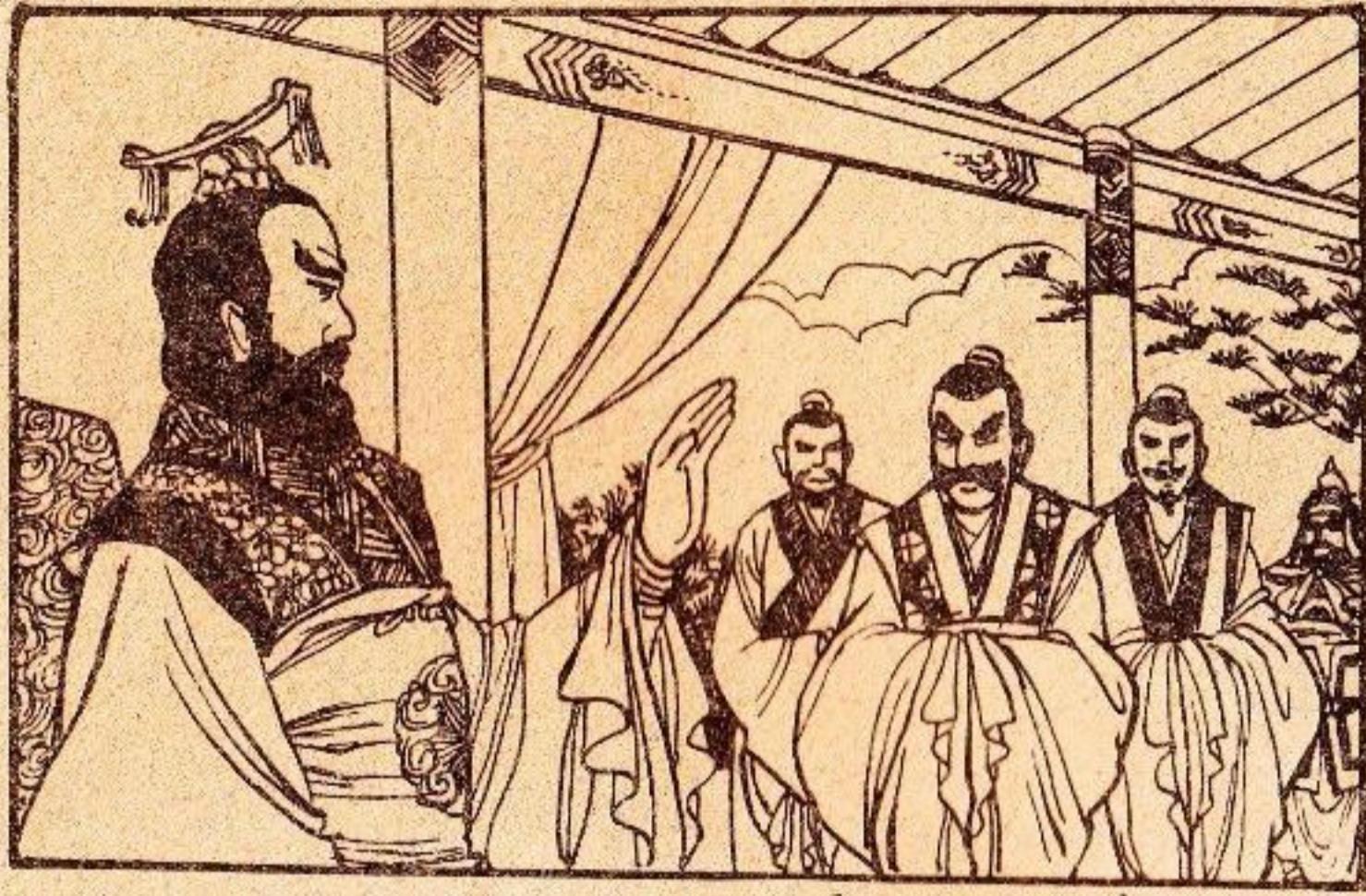
Còn Mộc Tra ở trên lầu với Triết Địa phu nhân thấy 200 chư hầu kéo tới, liền lén quăng gươm Ngô Câu lên, gươm Ngô Câu chém Triết Địa phu nhân bay đầu.

Mộc Tra đứng trên mặt thành nói lớn: "Ta là Mộc Tra, vâng lệnh Khương nguyên soái đến đây lấy ải Du Hòn. Nay chủ tướng đã bị giết rồi, nếu ai hàng, thì dung, bằng nghịch mạng thì giết. Các tướng sĩ đều hàng đầu."

Đến rạng đông ngày Mậu Ngũ, Khương Văn Hoán và 200 chư hầu đến Mạnh Tân vào ra mắt Tứ Nha, cộng cả thảy là 800 chư hầu, cộng binh là 160 vạn, tế cờ rồi kéo đến triều ca truyền quân đóng trại.

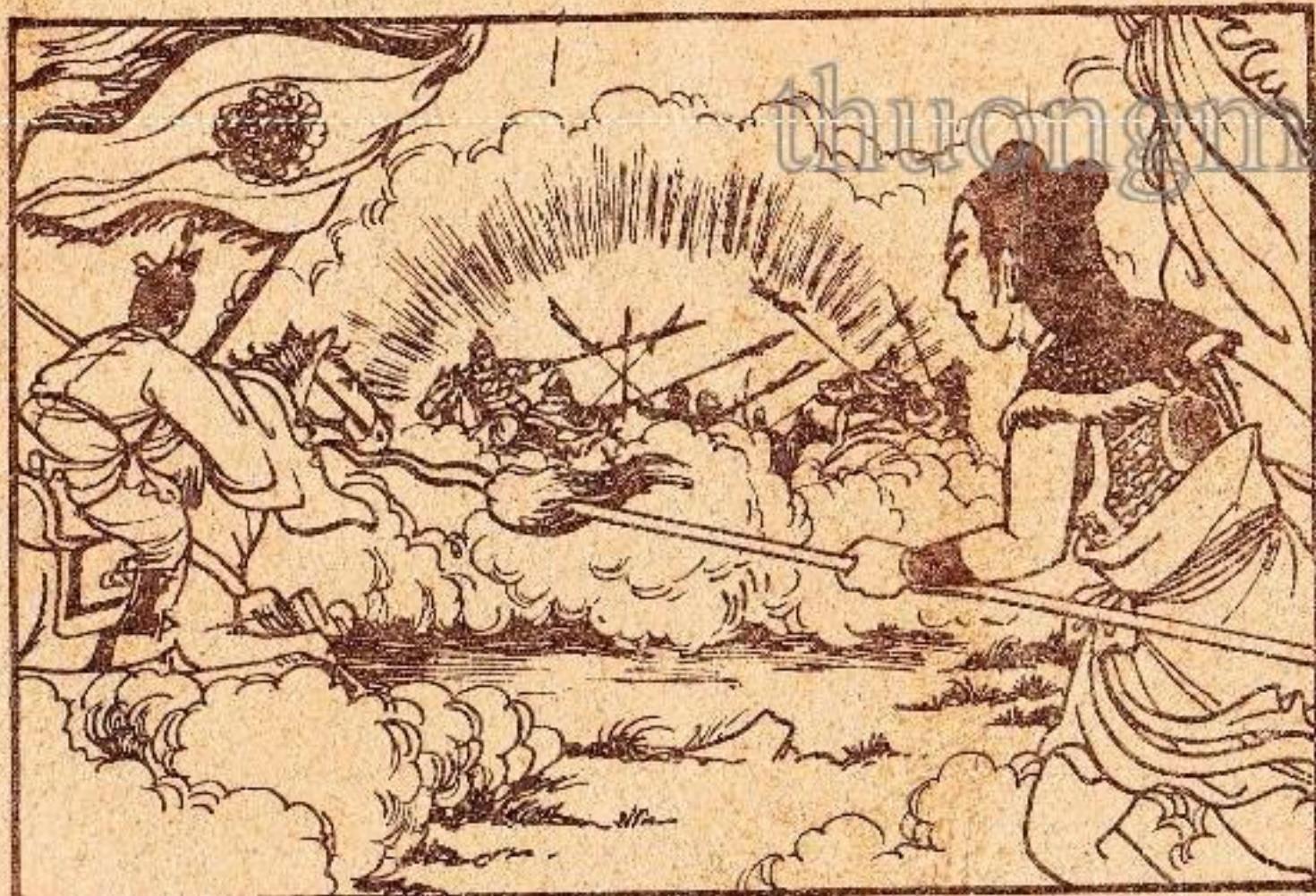
Thấy 800 chư hầu đóng quân quanh thành triều ca, Trụ Vương hội ý các quan rồi truyền lập quán cầu hiền, treo băng rao trong dân chúng. Hôm sau có 3 người tên là Đinh Sách, Quách Thần, Đổng Trung xin vào ra mắt Trụ Vương.

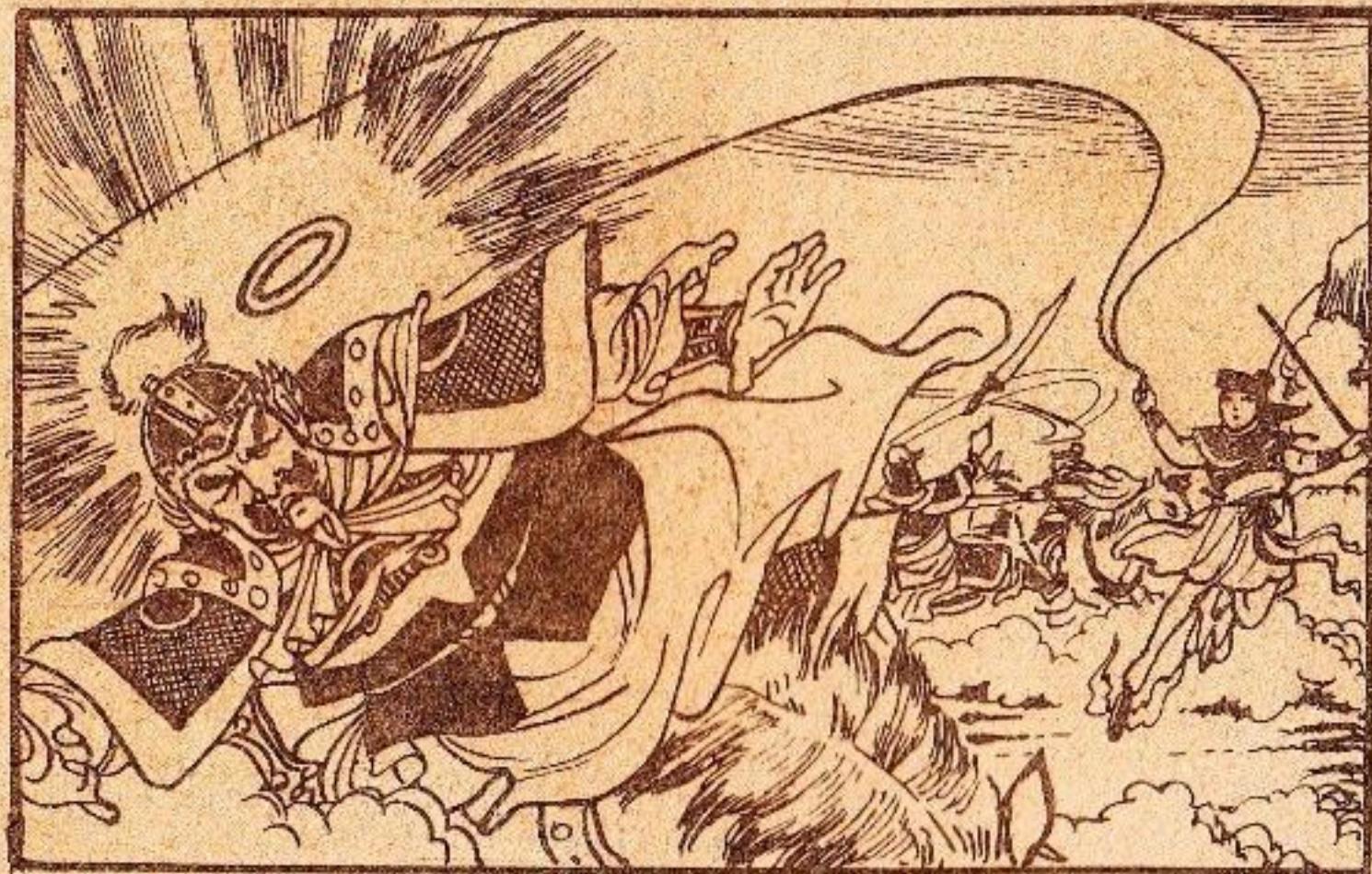
Trụ Vương mừng rõ phong Đinh Sách là Thương tướng, Quách Thần và Đổng Trung làm oai võ tướng quân, ban cẩm bào khôi giáp.

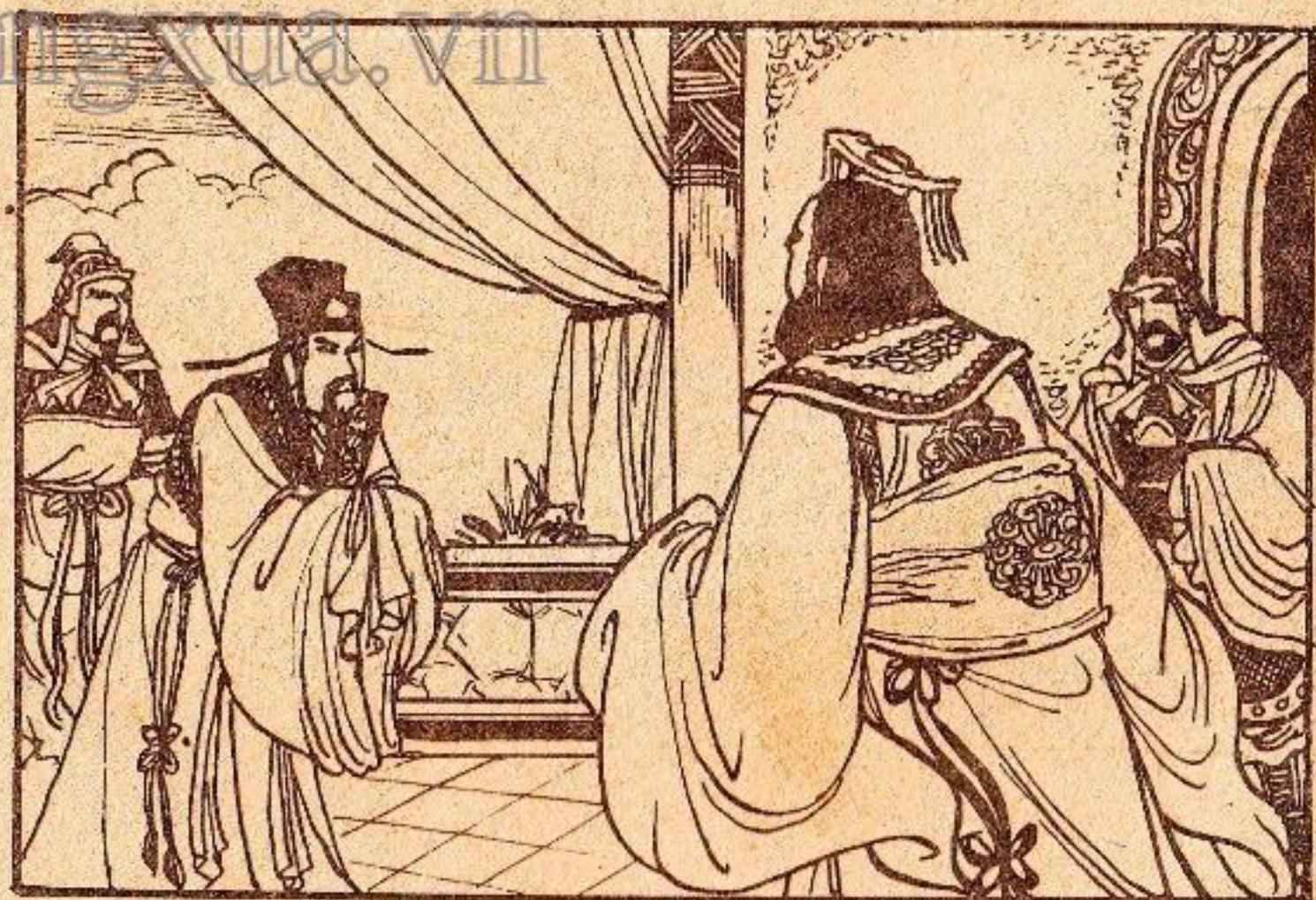
Vua Trụ truyền Lỗ Nhân Kiệt cầm đầu, dẫn quân ngự lâm ra cự chiến. Gặp lúc Tử Nha dẫn các tướng đến trước thành khiêu chiến.

Lỗ Nhân Kiệt giục ngựa múa siêu luốt tới, Cung Hoát cản lại đánh liền. Đinh Sách cầm thương xông vào, Võ Kiết dồn lại giao phong. Nam Bá Hầu Ngọc Thuận xông vào gấp Đổng Trung cự địch. Na Tra, Dương Tiên cũng xông vào.

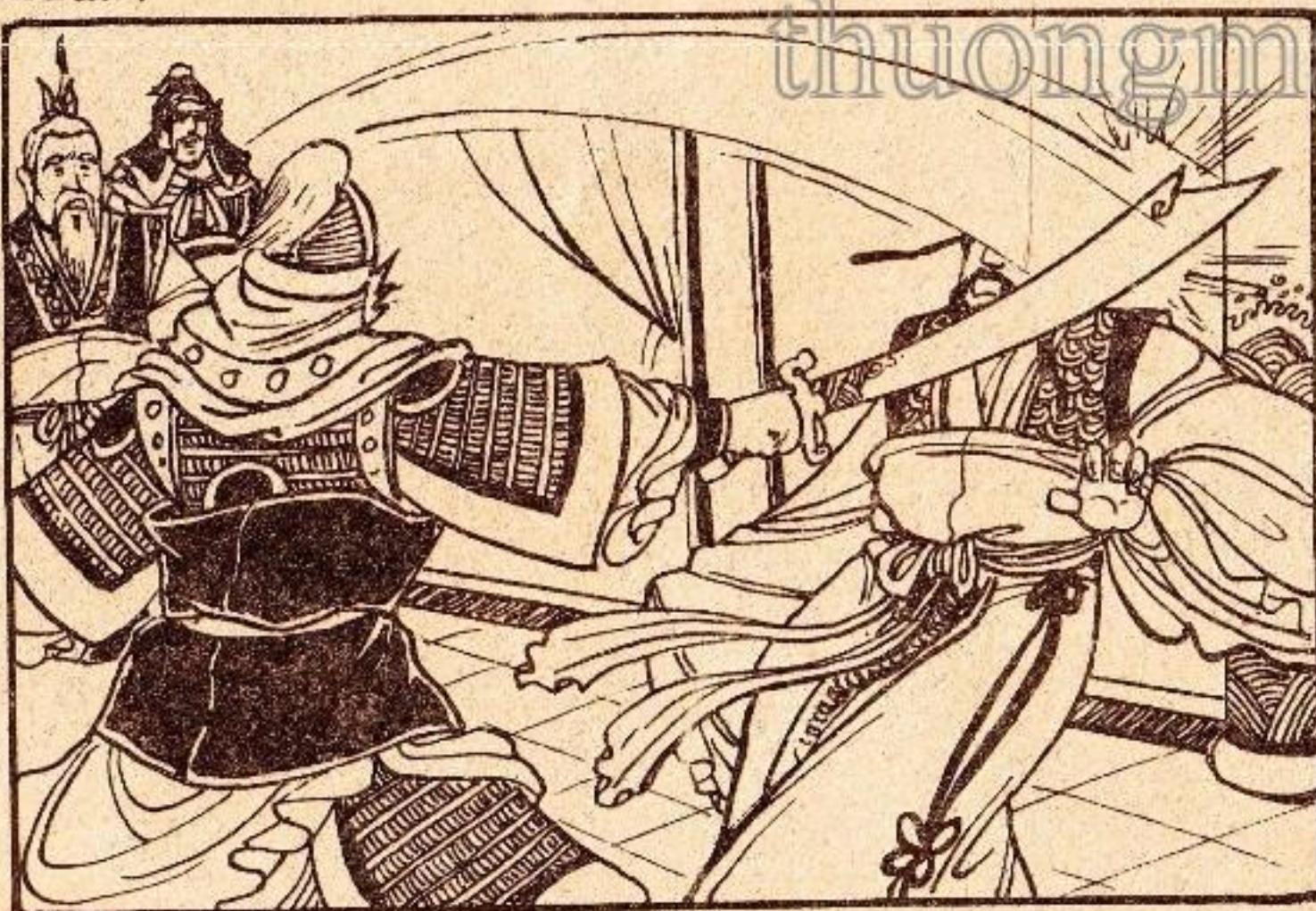
Hỗn chiến một hồi, Na Tra quăng càn khôn quyện đập Đinh Sách nát sọ, Quách Thần bị Dương Tiên bay ngựa theo chém rụng đầu, Đông Trung bị Văn Hoán đâm lủng ruột. Lỗ Nhân Kiệt thất kinh chạy vào thành đóng cửa.

Lỗ Nhân Kiệt vào tâu việc 3 tướng tử trận, Trụ Vương buồn bực phán: "Tình thế này biết tính sao?" Ân Phá Bại tâu: "Nay xin liều chết đến dinh Châu khuyên Tử Nha và 800 chư hầu kéo binh về". Trụ Vương y tấu.

Ân Phá Bại đến ra mắt Tú Nha đem lời khuyên nhủ, Khương Văn Hoán giận dữ hét lớn: "Thất phu! Cha ta phải thác oan, mẫu quốc bị hại chắc cũng do người bày mưu. Nếu không giết người để báo cùu thì còn sống sao được nữa?".

Nói rồi rút kiếm chém Ân Phá Bại 1 gươm bay đầu. Tú Nha ngăn trở không còn kịp nữa.

Ân Phá Bại bị Khương Văn Hoán chém đầu. Vua Trụ kinh hãi, Ân Thành Tú khóc và thưa: "Hai nước đua tranh, không nên chém sứ lẽ nào Văn Hoán dám giết cha tôi? Vậy cho tôi ra trận liều chết báo thù cha".

Trụ Vương an ủi: "Tuy khanh trung hiếu, song cũng phải đề phòng". Ân Thành Tú lạy tạ, kéo binh ra trước dinh Châu khiêu chiến. Quân vào báo, Khương Văn Hoán liền dẫn binh ra trận.

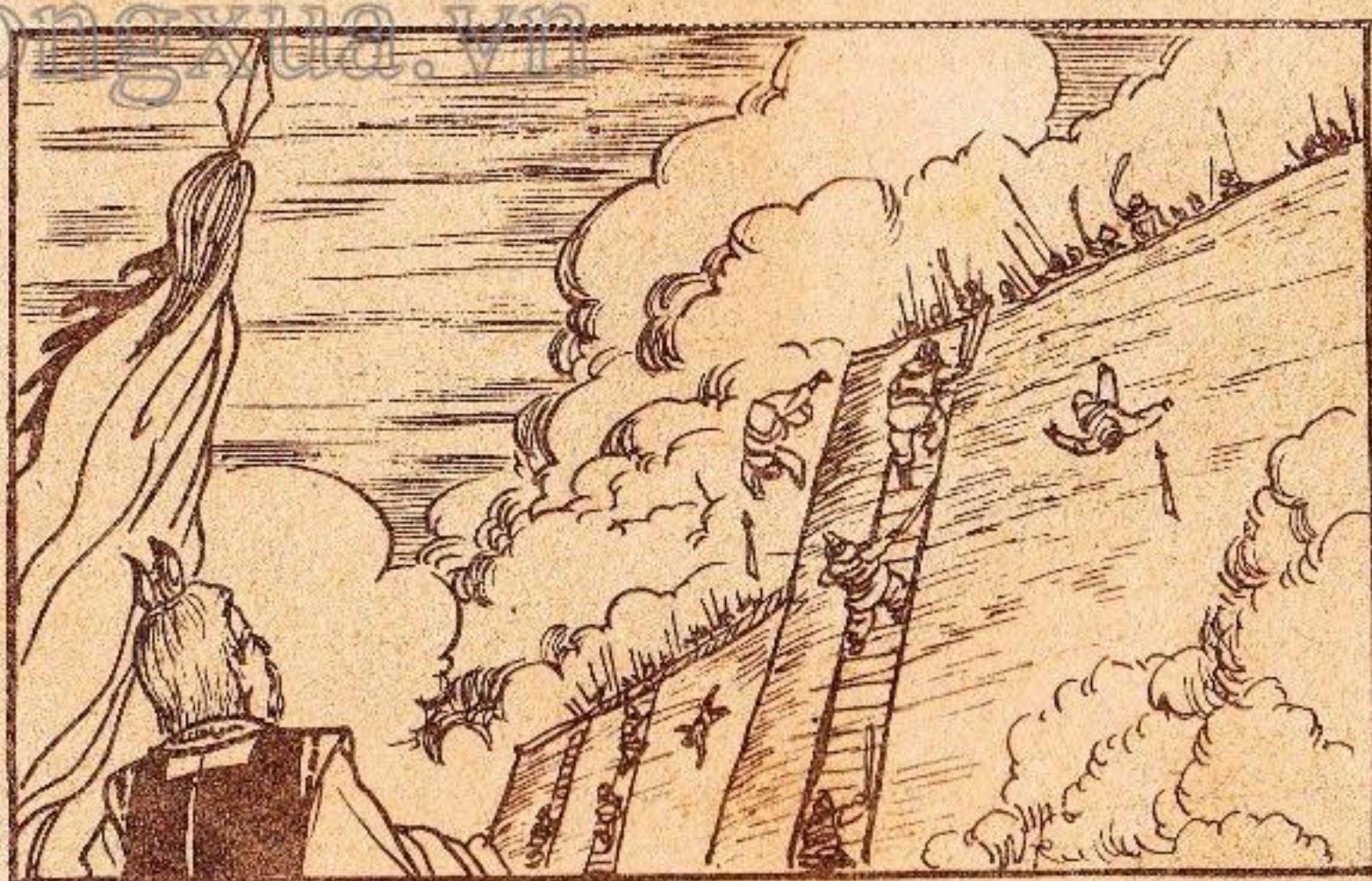
Vừa thấy Khương Văn Hoán, Thành Tú nổi giận mắng: "Thát phu! Cha ta vâng lệnh Thiên tử đến giảng hòa, nỡ nào ngươi chém đi. Ta quyết ra đây hỏi tội ngươi báo cùu cho thân phụ". Nói rồi xông tới đánh.

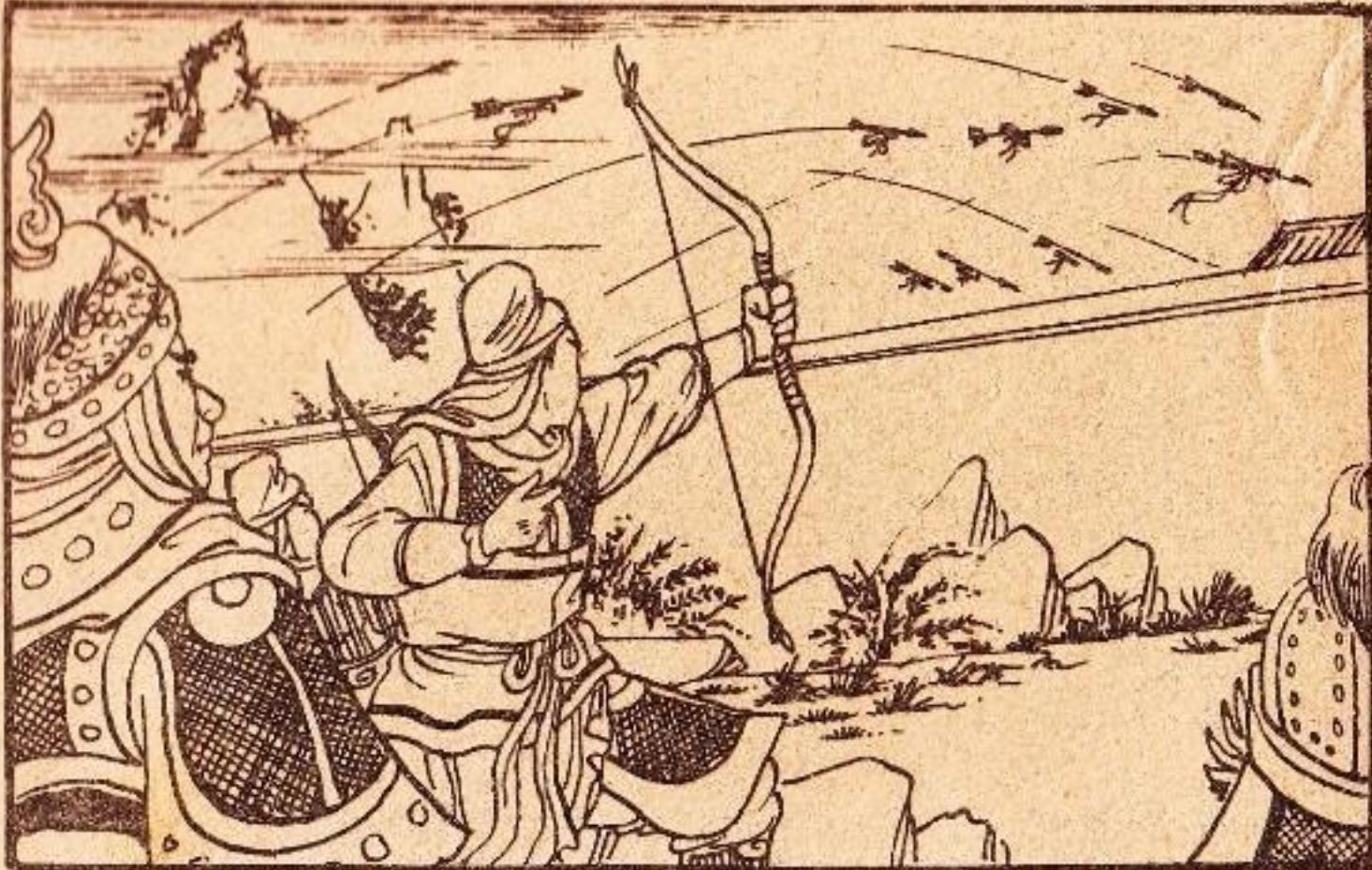
Hai bên hỗn chiến một hồi. Khương Văn Hoán là con hổ phượng Đông, Thành Tú sao chống cự lại, vừa đánh được vài mươi hiệp, Khương Văn Hoán chém Ân Thành Tú rơi đầu xách về nạp Tứ Nha.

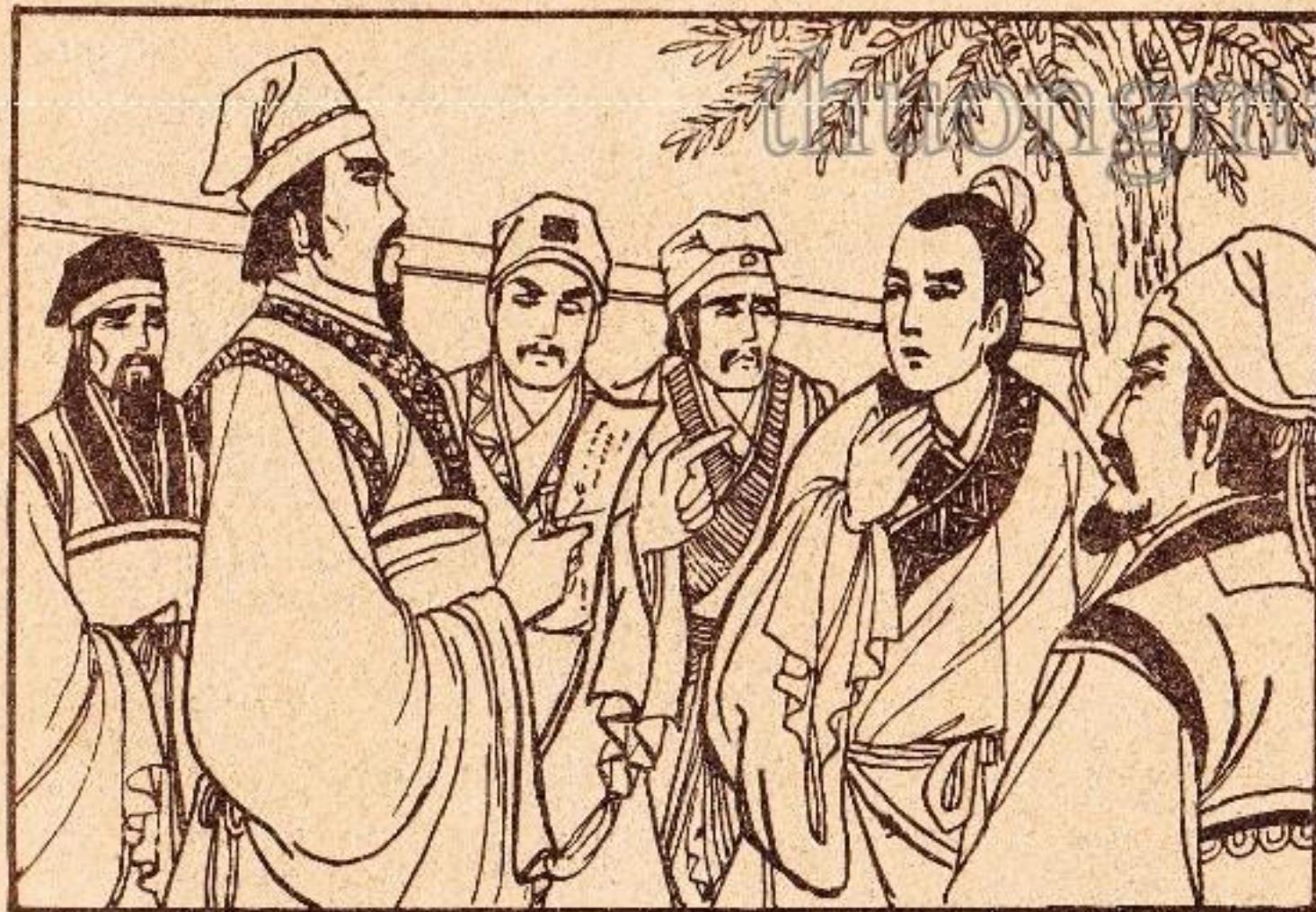
Trụ Vương nghe tin Ân Thành Tú tử trận thì rất kinh hãi. Triều thần chưa có kế gì, bỗng có quân vào báo: "Binh chư hầu công phá thành trì một loạt". Lỗ Nhân Kiệt tâu: "Tôi xin đem quân thủ thành rồi sẽ tính".

Tử Nha cùng các chư hầu công thành, thấy Lỗ Nhân Kiệt thủ thành phải phép, biết không thể phá gấp được, liền thâu binh về, hội chư hầu thương nghị.

Tử Nha nói với các tướng: "Chúng ta làm hịch bắn vào thành, khuyên dân chúng tản bớt đi, còn thành không thì dễ phá". Nói rồi, viết hịch hài tội ác Trụ Vương truyền quân dùng cung tên bắn vào thành.

Ai nấy xem cáo thị đều khen: "Võ Vương quả thật nhơn đức. 5 ải rất nhiều tướng tài mà thủ không được huống hồ chi một thành này, mình có liều cũng vô ích". Quân dân đồng lòng đợi tới tối mở cửa dâng thành.

Đến canh 3, quân dân mở cửa thành kêu lớn: "Chúng tôi là dân ti nạn xin mở cửa dâng nạp triều ca". Kẻ nói trước, người nói sau vang trời dậy đất

Tử Nha mừng rỡ, truyền các binh tướng vây ngoài thành cứ 1 đạo vào 1 nửa, cấm không được sát hại dân quân trong thành và không được lấy một thứ gì. Nếu ai trái lệnh bị xử trảm lập tức.

Trụ Vương đang ăn uống với Đắc Kỷ nơi Lộc Đài, bỗng nghe quân ó vang trời, tiếp đó lại có Hoàng môn quan vào tàu: "Quân dân mở cửa thành cho giặc vào rồi. Hiện chư hầu và khương thượng đang đóng binh tại Ngọ Môn".

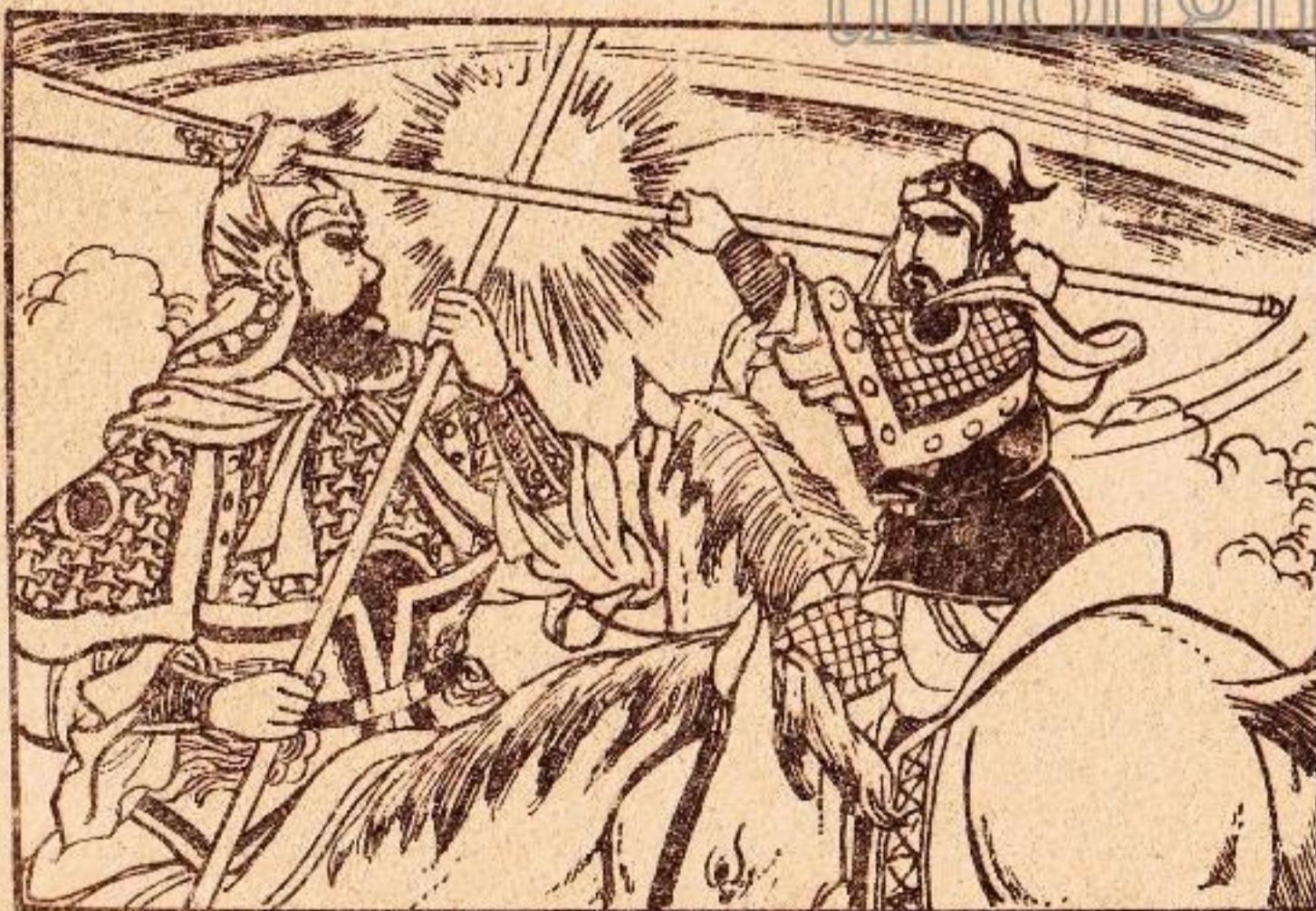
Trụ Vương vội họp bá quan lại nói: "Trẫm không ngờ quân dân trở lòng mở cửa dâng thành cho Khương Thượng". Lỗ Nhân Kiệt tâu: "Ta chờ đến sáng rồi điềm binh ngự lâm đến đánh liều một trận". Trụ Vương khen phái.

Vua Trụ sốt ruột ngồi chờ Lô Nhân Kiệt điểm quân thì thấy Hoàng môn quan hờ hững chạy vào tâu: "Chư hầu mời Bệ hạ đến Ngọ Môn nói chuyện". Trụ Vương liền cầm siêu đao lèn ngựa truyền cầm cờ Long Phụng đi trước, còn mình theo sau. Nhân Kiệt nghe tin liền đem quân theo bảo giá, Lôi Côn, Lôi Hàng hầu hai bên. Ra đến nơi, Trụ Vương thấy Tử Nha đứng trước, 4 vị chư hầu đứng sau. Trụ Vương hỏi: "Trẫm đã làm những gì các ngươi gọi là tội ác mà cát binh đánh Trẫm. Tử Nha mỉm cười nói lớn: "Tất cả binh tướng chư hầu hãy nghe tôi kể tội Trụ Vương đây". Tử Nha nói một hơi 10 tội ác của Trụ Vương: Hám mê túu sắc, giết vợ mình, dứt tình phụ tử, giết hại trung thần, giết hại các chư hầu, ché bão lạc, lập sái bồn hai người trung, bắt dân làm điều khổ cực, bắt chính với vợ Võ Thành Vương, chặt chân mổ bụng dân vô có, lãng quên việc nước. Tất cả những điều đó là vì Bệ hạ nghe lời Đắc Kỷ.

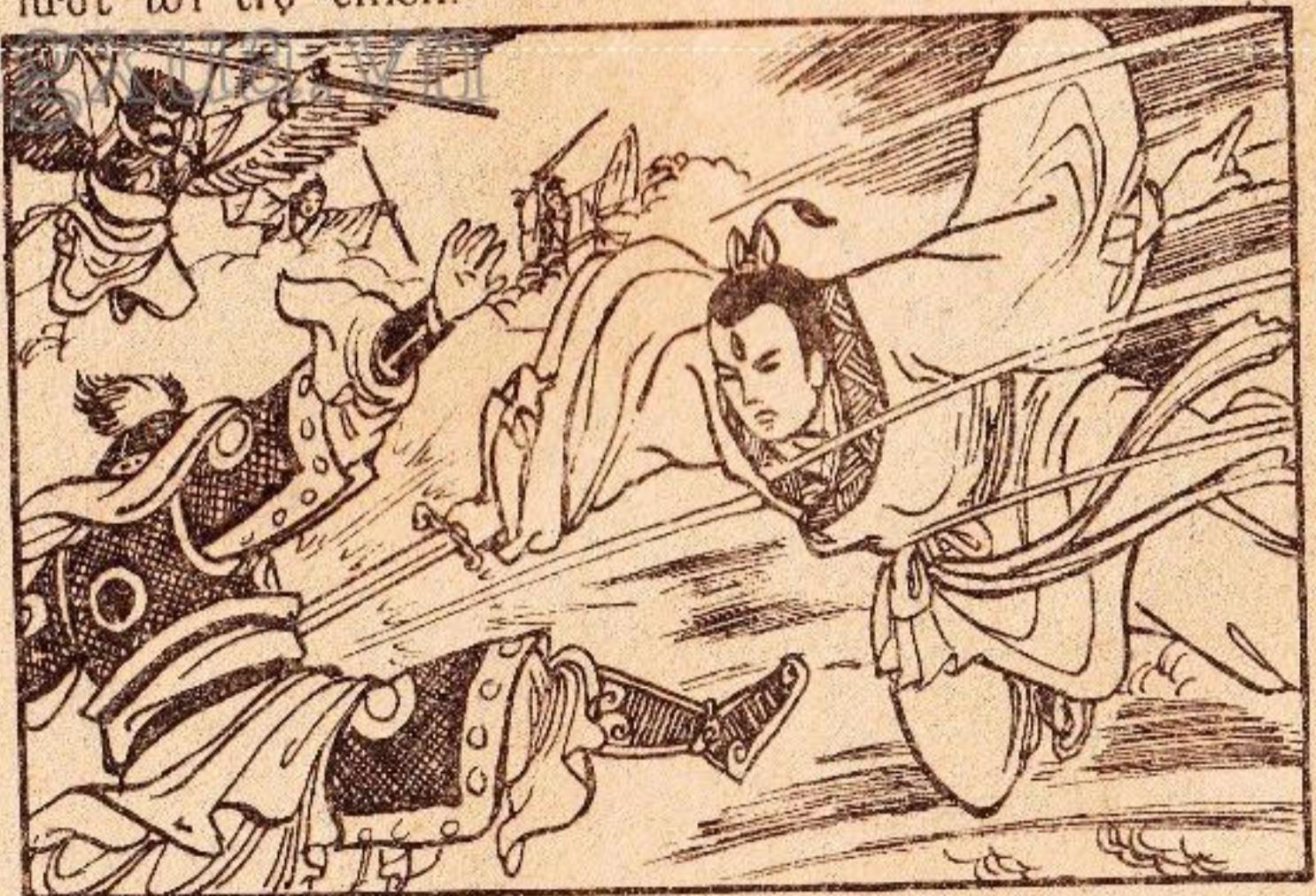
Trụ Vương nghe hãi tội nỗi xung, đứng trọn mắt nhìn.
Khương Bá Hầu giục ngựa tới giờ siêu dao nói lớn: "Ân
Thọ (tên Vua Trụ) có ta đến đây! Chị ta tội gì người khoét
mắt đốt tay, cha ta tội gì người phân thây xé thịt? Ta quyết
trừ kẻ vô đạo báo cùu."

Nói rồi Khương Bá Hầu chém một dao. Trụ Vương đỡ
khỏi, Khương Văn Hoán chém tiếp một nhát, Trụ Vương
đỡ rồi đánh lại. Chư hầu xông vào trợ chiến.

Trụ Vương hồn chiến dã lầu, một mình chống cự với các tướng Châu vây phủ 4 phía. Trụ Vương hét lên một tiếng, chém Nam Bá Hầu một đao đứt làm hai. Lỗ Nhân Kiệt đâm Lâm Thiên nhào xuống ngựa. Na Tra nổi giận hốt tới trợ chiến.

Lôi Chấn Tử, Kim Tra, Mộc Tra đều xông vào nói: "Đã đến triều ca lê nào chúng ta nhịn thua trước mặt 800 chư hầu". Nói rồi xông tới đánh liền, Dương Tiên chém được Lôi Côn.

Na Tra quăng càn khôn quyện đậm Lỗ Nhân Kiệt bể đầu
nhào xuống. Lôi Chân Tử đậm Lôi Bàng chết tươi. Vua
Trụ còn có một mình tả xông hùn đột đánh với các tướng.

Khương Văn Hoán liền buông siêu dao xuống, lấy cây
giản tràng giắt sau lưng, chui vào phía sau, đậm lên lưng
Vua Trụ một giản, Vua Trụ bại tẩu, chạy vào cung.

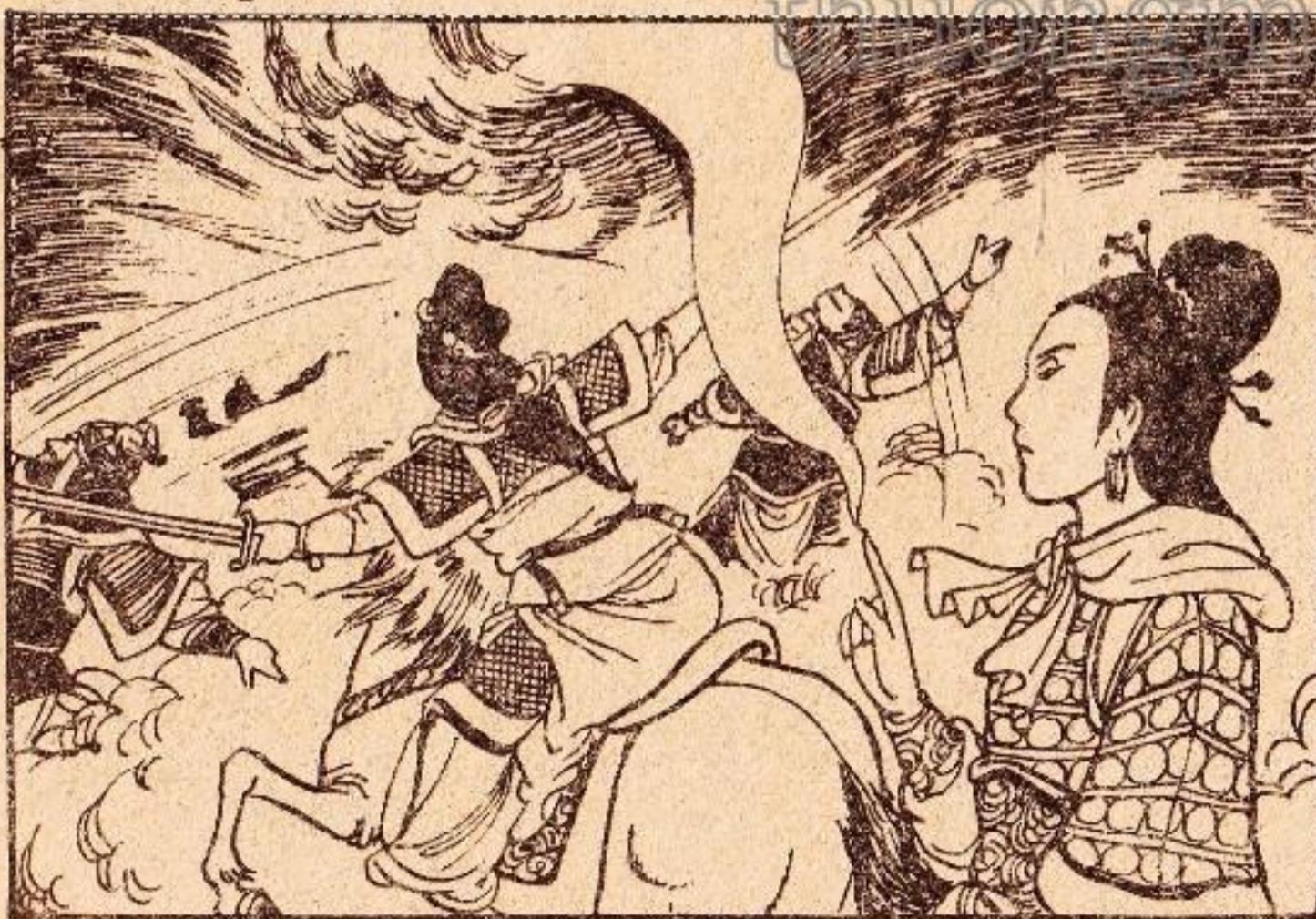
Chư hầu đuổi theo, nhưng cửa Ngọ Môn quân sĩ đóng kín, không sao vào được. Tử Nha gióng kiêng thâu quân về trại, kiểm điểm binh tướng, hao hết 26 viên tướng và mất hơn 3.000 quân.

Bấy giờ Trụ Vương vào nội cung, roi lụy nói với Đắc Kỷ: "Nghĩ thương 3 mỹ nhân ở với trăm bảy nay mà trăm phái liều mình, một khi trăm đã chết rồi, thì cả 3 ái khanh đều về tay Cơ Phát hết.

Đắc Kỷ tâu: "Xin bệ hạ chờ phiền bời thiếp là con nhà tướng. Hồ Hỉ Mị, Ngọc Mỹ Nhân đều có học phép. Đêm nay 3 chị em tôi cướp dinh Khương Thương Trụ Vương: "Nếu hoàng hậu ra công dẹp giặc này thì trăm sung sướng biết chừng nào".

Đêm ấy 3 con yêu đều làm phép gió ngút mây bay, binh Châu không biết Đông Tây, chẳng phân Nam Bắc, binh tướng đè vỡ chạy vì trời đất tối tăm, không thấy đường. 3 con yêu giết binh Châu rất nhiều.

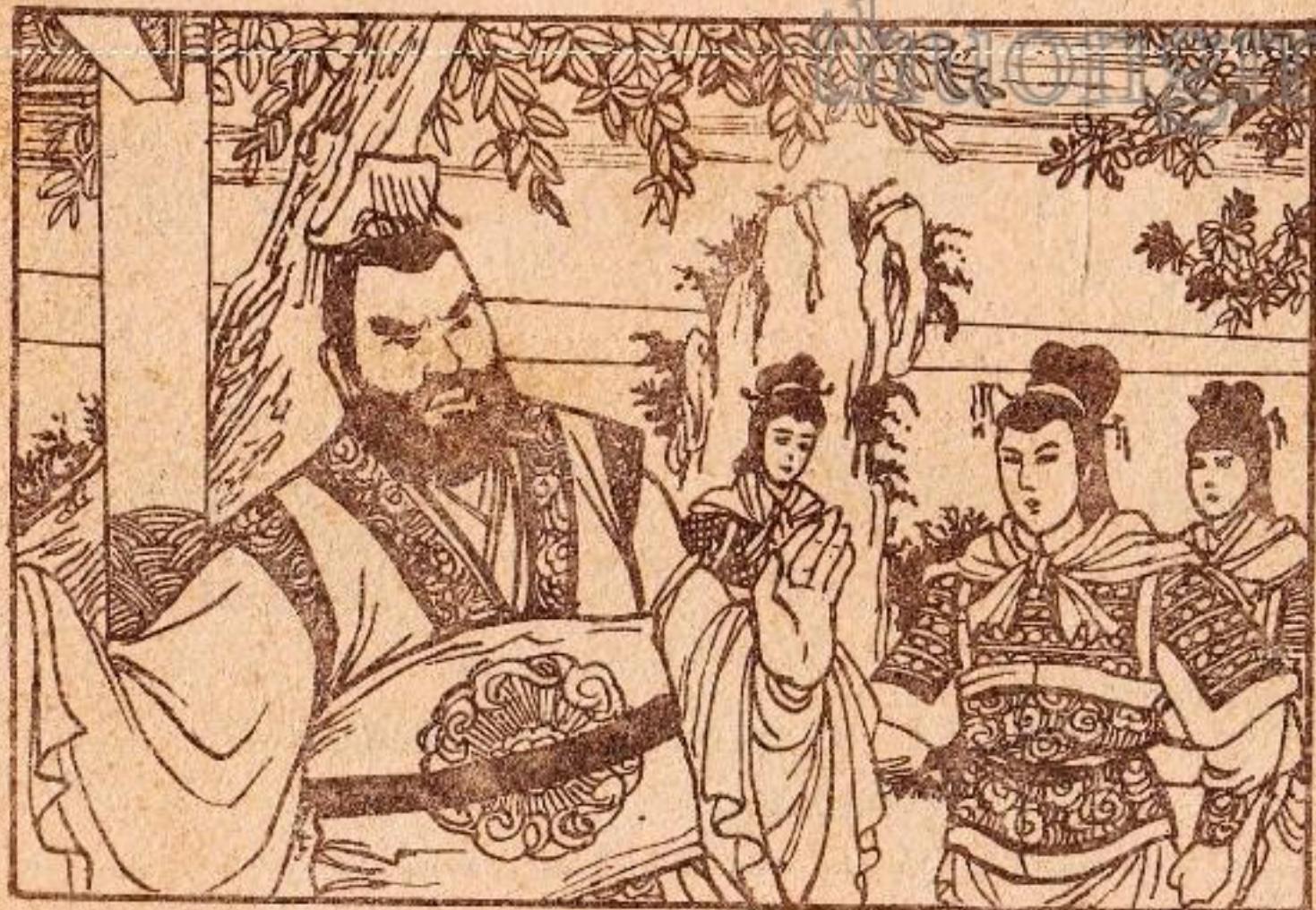
Na Tra liền dập xe tới, Dương Tiên xách dao giục ngựa ra các tướng Châu áp tới. Ba chị em Đắc Kỷ hồn chiến một hồi.

Dương Tiên kêu lớn: "Yêu nghiệt! Không sợ chết, dem thây đến đây mà nạp". Nói rồi cùng nhau vây phủ rất gắt. Tử Nha làm phép ngũ lôi, vỗ tay sấm nổ. Ba con yêu hãi kinh, liền nổi gió chạy về.

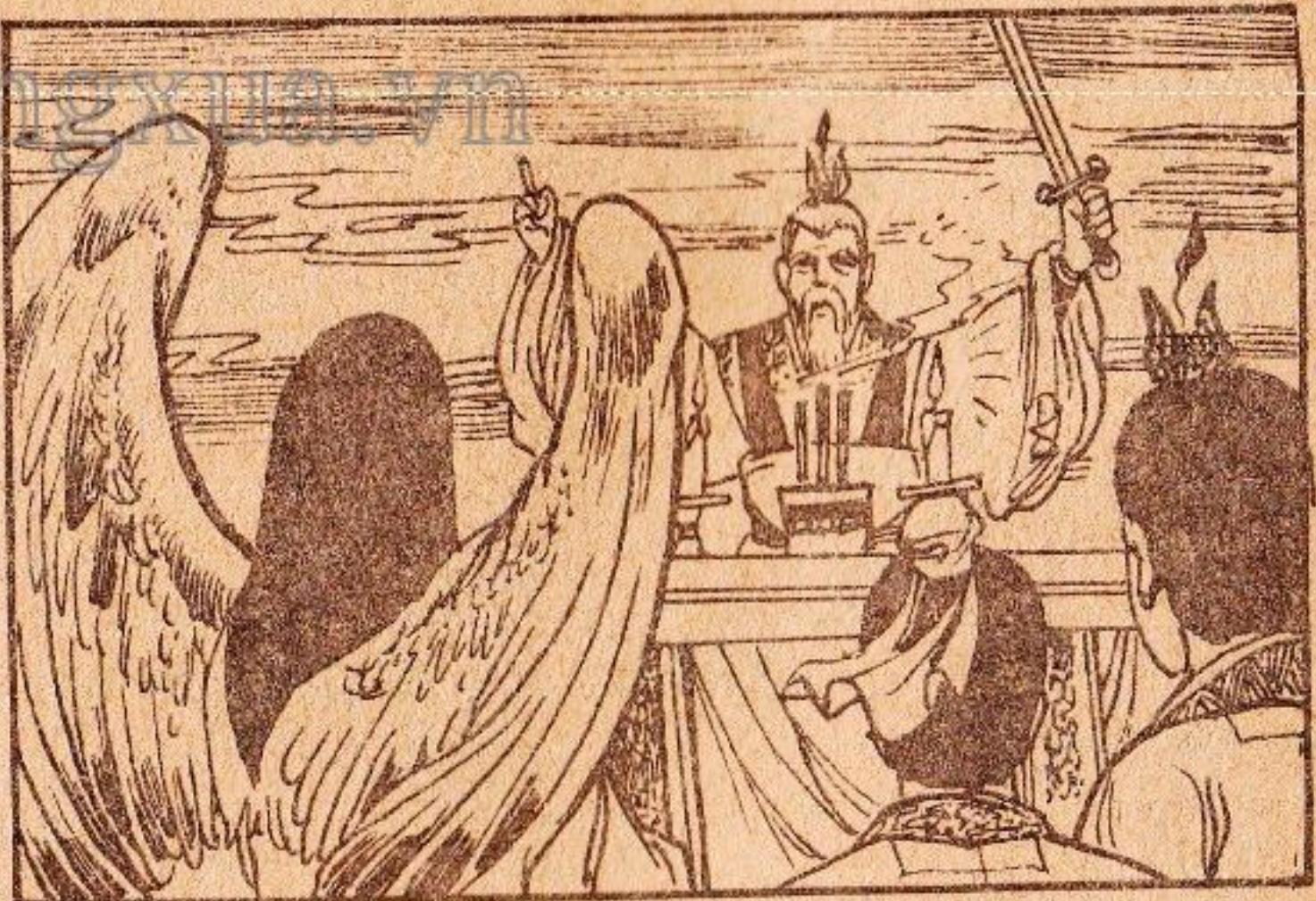
Đêm canh 4, 3 nàng sợ hãi chạy về. Trụ Vương hỏi: "Ba khanh đi cướp trại, thắng bại lẽ nào?". Đắc Kỷ tâu: "Thiếp cũng quyết cướp trại đuổi binh Châu ngờ đâu trời chẳng cho, bây giờ biết tính làm sao?".

Trụ Vương nói: "Cơ nghiệp nhà Thương đến đây là dứt, lòng trời đã khiến như vậy. Thôi trãm với 3 khanh từ giã, chẳng nên bạn bè nữa". Nói rồi di thăng lên lầu Trích Tịnh.

Đắc Kỷ nói với Hồ Hỉ Mị và Ngọc Mỹ Nhân: "Bây giờ Trụ Vương đi liều mình, con chị em chúng ta tính trốn đâu cho khỏi họa". Ngọc Mỹ Nhân nói: "Chúng ta cùng nhau trở về mà Huỳnh Đế là tiện hơn cả".

Tử Nha truyền đặt bàn hương án, chiếu que xem rồi nói: "Nếu trê chút nữa thì 3 con yêu trốn rồi. Vậy Dương Tiên, Lôi Chán Tử, Vi Hộ đi bắt 3 con yêu về đây. Nếu dể nó trốn thì ta xử trảm các ngươi hết".

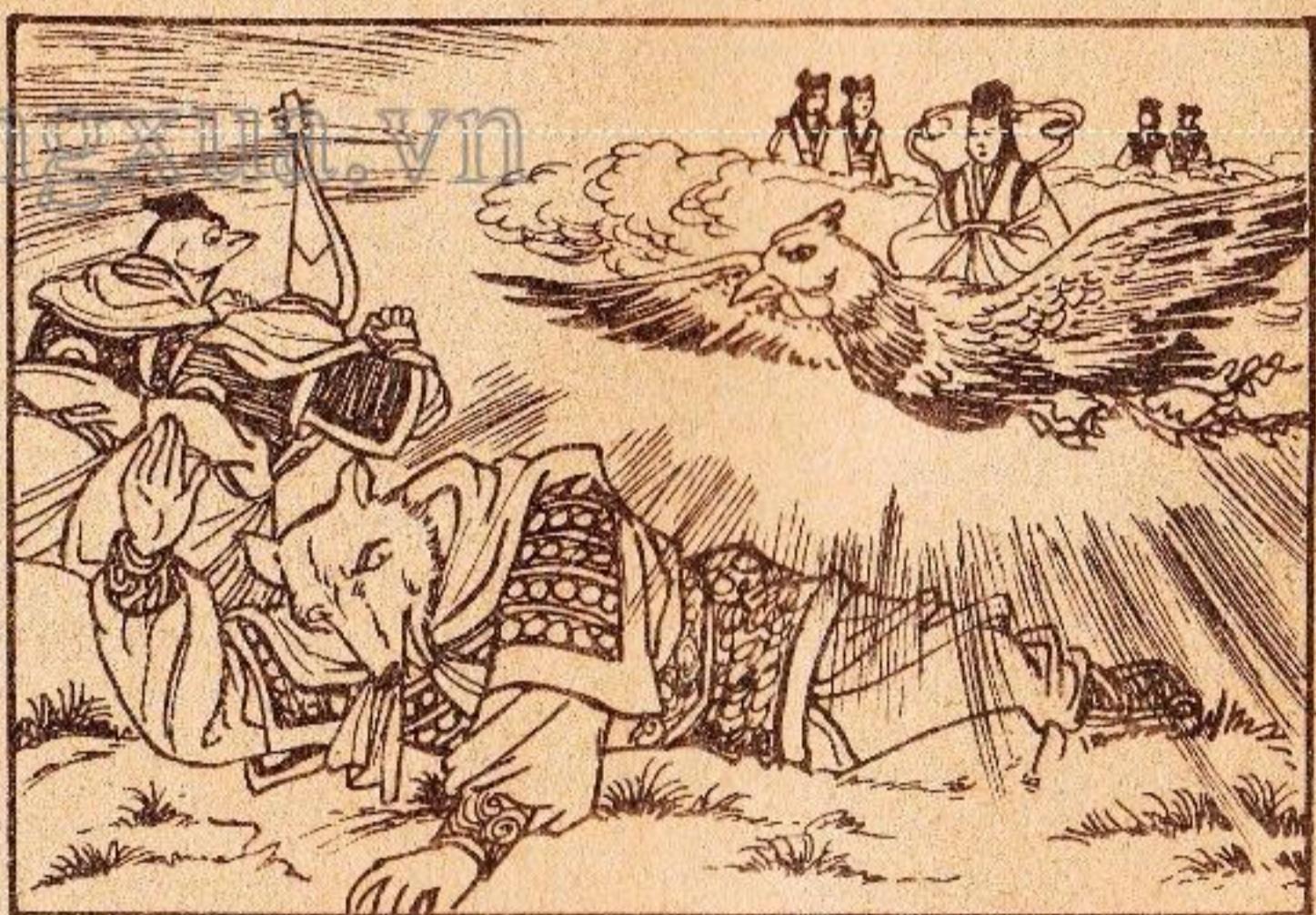
Dương Tiên nói: "Bây giờ chúng nó thấy Trụ Vương yếu thế, chắc trốn ra ngõ sau cung, chúng ta bay lên mây xem xuống thê nào cũng thấy". Lôi Chấn Tử khen phải, vỗ cánh bay lên mây.

Lúc này 3 con yêu ăn thịt cung ngà vừa rồi, hiện nguyên hình về hang cũ. Dương Tiên trông thấy đón lại kêu lớn: "Ba con quái chạy đâu cho khỏi". Nói rồi xông vào hòn chiến.

Đánh được một lúc, Dương Tiên thả Hao Thiên Khuyển ra, cắn vào cổ con trâu, máu nhỏ ra từng giọt, song nó sơ quá quên cả đau đớn đầu chạy.

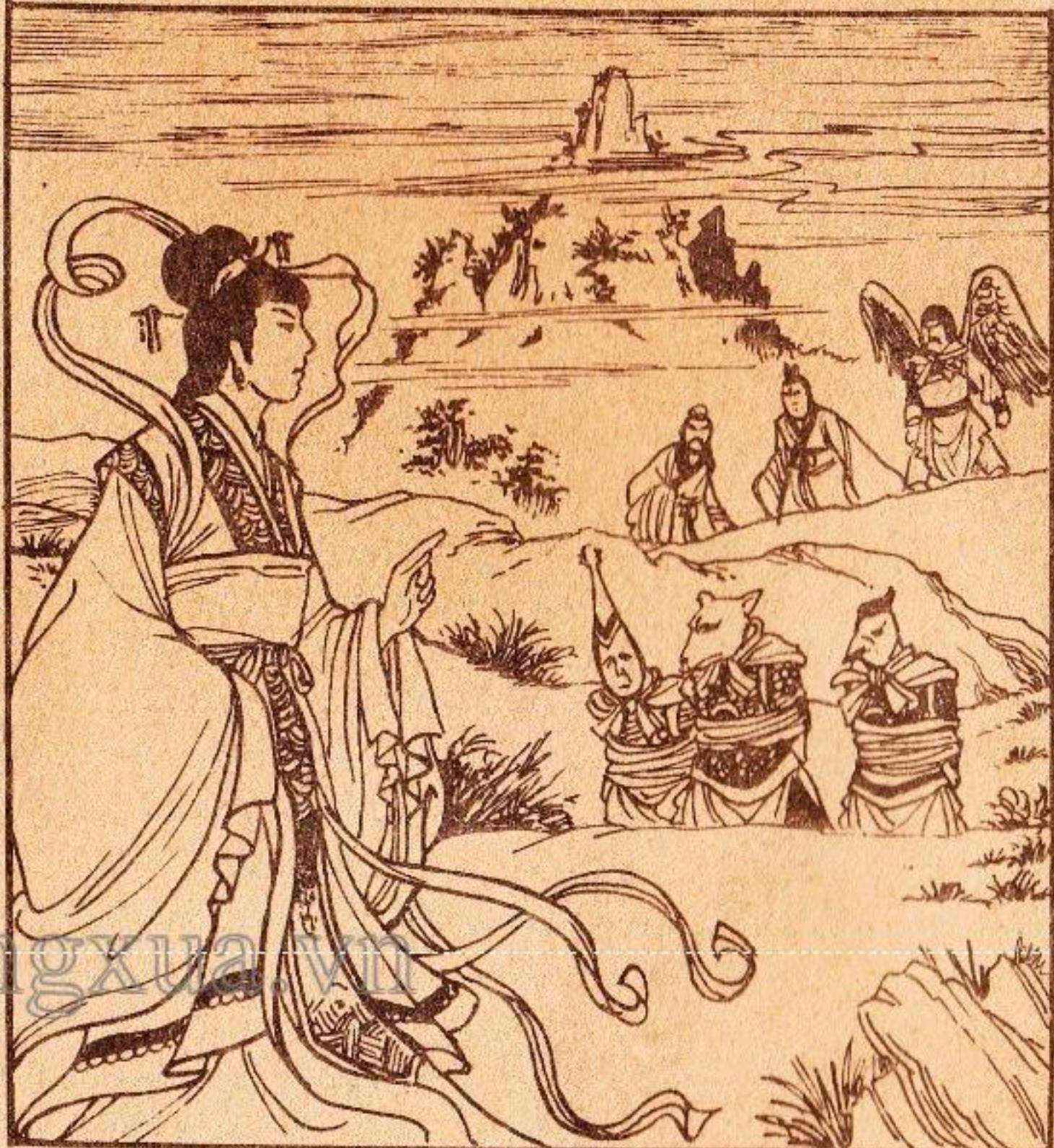
Bỗng thấy cặp phuông vàng xuất hiện, mùi hương thơm xông lên ngào ngạt, kế đó có 2 tiên nữ theo hầu và Nữ Ôa cõi hạc bay đến. Ba con yêu bị hào quang chiếu vào mặt nên chạy không được, túng thế phải quì xuống thưa: "xin nương nương cứu mạng".

Nữ Ôa nói: "Bích Vân! Đem dây phuộc yêu trói chúng nó lại giao cho Dương Tiên đem về nạp cho Tử Nha trị tội nó". Bích Vân đồng ý y lệnh.

Bà con yêu khóc lóc thưa: "Năm xưa nương nương sai chị em tôi vào cung cấm, hại tan tành cơ nghiệp Thành Thang. Nếu nương nương bắt chị em tôi giao cho Tử Nha thì nương nương làm ngược lời mình đã phán sao?".

Nữ Oa nói: "Ta sai chúng bay phá cơ nghiệp vua Trụ là hợp ý trời. Ta có dặn các ngươi là đừng giết hại kẻ vô tội, song chúng bay không nghe làm nhiều điều tội ác, giết cả tôi trung. Nay tôi đáng chết, sao các ngươi dám bảo ta làm ngược lời ta phán". Ba con yêu làm thinh cúi mặt không nói một lời.